

**RESSAM
NUR KOÇAK'LA
BİR KONUŞMA**

**«ÜLKEMİZDE
SANATÇIYA
YOL GÖSTEREN
ELEŞTİRMENİN
VARLIĞINDAN
SÖZETMEK
İMKÂNSIZDIR»**

Geçen ay İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Galerisi'nde son sergisini açan ve enteresan eserleriyle sanat çevrelerinin büyük ilgisini toplayan ressam Nur Koçak şimdi de aile albümlerini karıştırarak yeni eserler hazırlıyor. Nur Koçak ile kendine has stili ve resim üzerine bir konuşma yaptık. Sanatçı sorularımızı şöyle cevapladı:

“Daha önceki çalışmalarınızdan sözeder misiniz?”

“Bugüne kadar üç şahsi sergi açtım. 3. İstanbul Sanat Bayramı Yeni Eğilimler Sergisi'nde altın madalya birincilik ödülü alan “Posta Sanatı” başlıklı projelerin genişletilmişini son olarak açtığım sergide “Gönderiler” adı altında sundum. Sergide “Mutluluk Resimleriniz” adı altında 36 adet kartpostal desen vardı. Bunlar kurşun kalemle kağıt üzerine gerçekleştirilmişti. Ayrıca piyasanın kart postallar arasından seçtiğim 16 adet kartpostala kolaj ve guaj boya ile müdahale etmiştim. Bunları da “Müdahale Edilmiş Kartpostallar” adı altında sundum. Bunların dışında İtalyan sanatçı Italo Mazza'nın gönderdiği 12 adet mektubu sergiledim. Mektupların varoluş sebepleri kartpostallar dizisini doğur-

Ressam Koçaklı'nın "PINAR ve BEN" adlı, kurşun kalem çalışması...

maları idi. Amacım iki ayrı sanatçının haberleşmesi ve bunun sonucunda ortaya çıkan işleri bir arada göstermekti. Sergi ile aynı anda sanatçı kitabı sundum. Türkiye'de ilk defa böyle bir şey gerçekleştiriliyordu.”

“Sizce Türkiye'deki resmin problemleri nelerdir?”

“Son yıllarda Türkiye'de pek çok alanda yaşanan değerler krizinden resim de nasibini, para getirir bir meta durumuna dönüşüne ister istemez aldı. Sanat değeri düşünülmeden piyasa istekleri doğrultusunda meydana getirilen eserler galeriler ve haberleşme araçları tarafından başta edildi. Bu arada eleştirmenlerin yol gösterici olarak üstlendikleri görevlerini tam olarak yerine getirdikleri söylenemez. Zaten ülkemizde sanatçılara yol gösteren eleştirmenin varlığından da söz etmek imkânsızdır. Bu arada müzelerimizin durumu da içler

acı. Koleksiyonları özellikle çağdaş sanat konusunda son derece yetersiz. Ayrıca eldekilerin de iyi korunulduğunu zannetmiyorum. Sonuç olarak gerçek resim girmeden, röprodüksiyonlara bakarak resim yapmayı öğrenen sanatçı kuşakları yetişiyoruz.”

“Siz kendi çalışmalarınızı nasıl değerlendiriyorsunuz?”

“Primitifler ve Osman Hamdi'yi ben kendime en yakın sanatçılar olarak görüyorum. Çünkü onlar da yararlandıkları fotoğrafa son derece sadık kalmışlar. Ama bir foto-gerçekçinin hiç biri zaman yapamayacağı şeyi yapmışlar ve asılları siyah-beyaz olan fotoğrafları keyiflerince renklendirmişler. Ben de bir takım değişiklikler yapıyorum. Ben buna “fotoğraf okuma” işlemini diyorum. Yani fotoğrafı kendime göre kesip biçiyor, arttırma eksiltmelerle düzeltiyorum ve resim diline uyguluyorum”